

doc. JUDr. Peter K r e s á k, CSc.

Motivačný list

Napísať motivačný list na funkciu sudcu Ústavného súdu SR nie je v žiadnom prípade jednoduché.

Pokiaľ samozrejme človek nenapíše floskulu typu, „....predstavuje to završenie mojej profesionálnej kariéry“ alebo „....počas celého svojho profesionálneho života som sa vo svojich publikáciách venoval ochrane ľudských práv a základných slobôd“, či „....mojou motiváciou je presvedčenie, že som dobrý kandidát na rozhodovanie závažnejších súdnych sporov než sú tie, ktorými sa v súčasnosti zaoberám“.

Osobne som presvedčený, že za motiváciou na tento výnimočný súdny post by malo byť niečo oveľa významnejšie.

Malo by to byť v prvom rade to, čo popísal Aaron Barak, ako dostať príležitosť „....sprostredkovať spojenie medzi právom a spoločnosťou“.

Možnosť vysvetľovať a uplatňovať právo (a osobitne ústavné právo) v tých najzásadnejších otázkach, je totiž fascinujúcou pre každého právnika, ktorý sa tejto problematike venuje.

Rovnako, ako aj možnosť presvedčovať spoločnosť o tom, že súdne rozhodovanie môže byť nielen spravodlivé, ale rovnako dokáže byť aj vnímané ako spravodlivé.

Súčasťou takejto motivácie by však, podľa môjho názoru, malo byť aj vnútorné stotožnenie sa so skutočnosťou, že život sudcu ústavného súdu je osamelým životom.

Človek, ktorý sa o tento post uchádza, si musí totiž uvedomiť, že od okamihu jeho ustanovenia do funkcie sa od neho očakáva, že preruší predchádzajúce politické a spoločenské väzby a sústredí sa iba na výkon spravodlivosti.

Malo by to však byť aj uvedomenie si skutočnosti, že nebude populárny a viac sa nesmie ani o osobnú popularitu akýmkoľvek spôsobom uchádzať.

Sudca ústavného súdu, totiž ako všetci ostatní sudcovia, sa môže vo svojom rozhodovaní prikloniť vždy iba na jednu stranu sporu, pričom tá druhá bude vždy nespokojná a bude ho za jeho rozhodovanie kritizovať. V prípade sudcu ústavného súdu je to o to významnejšie, že v naprostej väčšine prípadov ide rozhodovanie konečné, voči ktorému nie je možné podať opravný prostriedok.

Rovnako bude sudca ústavného súdu za jeho rozhodnutia kritizovaný aj časťou právnej teórie, verejnosti, či politikov.

Na túto kritiku však musí byť sudca pripravený a nesmie jej podľahnúť. Lebo jediné čo od svojho ustanovenia do funkcie musí, je podľa svojho najlepšieho vedomia a presvedčenia prispievať k ochrane neporušiteľnosti prirodzených práv človeka a práv občana a princípov právneho štátu.

Samozrejme osobitne motivujúcou je aj skutočnosť, že z okamihu svojho ustanovenia do funkcie sa každý sudca ústavného súdu stáva nielen ochrancom ústavy, ale azda aj najvýznamnejším predstaviteľom "stavovskej cti" súdnej moci, nakoľko dostane príležitosť rozhodovať veci, ktoré nezriedka presahujú každodenné problémy spoločnosti.

Stáva sa totiž súčasťou dejinného príbehu tej spoločnosti, ktorá mu dala tú vzácnu príležitosť riešiť aj jej najvýznamnejšie problémy.

Čo povedať viac,

z môjho profesijného životopisu vyplýva, že som mal príležitosť od roku 1989 aktívne sa spolupodieľať nielen na tvorbe tých najvýznamnejších ústavných dokumentov o ochrane ľudských práv a základných slobôd v bývalej ČSFR, ale aj v SR a rovnako ich aj presadzovať v rámci činnosti súdnych a iných orgánov v SR a tiež aj vo významných medzinárodných organizáciách.

Som preto presvedčený, že som dostatočne motivovaný, erudovaný a pripravený v oblasti právnej teórie a praxe a mám aj dostatok praktických skúseností na výkon funkcie sudcu Ústavného súdu SR, ktorého hlavnou úlohou je v rámci ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, chrániť základné práva slobody a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.

V prípade môjho zvolenia a následného vymenovania, by som sa chcel rovnako zasadiť aj o to, aby sa zlepšilo spoločenské vnímanie konania a rozhodovania tohto súdneho orgánu ochrany ústavnosti.

S úctou,

Bratislava, 05. decembra 2018